

Det er imidlertid lidt svært for os her i Tinget at sætte os ind i dette Forhold efter det Materiale, der foreligger. Men en Ting er givet, og det er, at hvis den højtærede Justitsminister i Fjor havde fulgt den Anvisning, der fremkom fra Oppositionen om at udbyde Arbejdet, havde vi ikke nu staaet i den Kalamitet, som vi staa i. Hvis det havde vist sig, at den Arkitekt, den højtærede Justitsminister havde valgt, ikke evnede at fremlægge brugelige Tegninger, Beskrivelser og Konditioner, vilde man være bleven klar over dette Forhold allerede den Gang, og saa vare vi bleven fri for at komme i den nuværende Situation. Jeg nævnedes i Fjor, at det i Regelen er galt med, er ikke, at Haandværkerne faa for høj en Betaling for deres Arbejde, men at Projekteringen er for dyr, og at man i det hele laver saadanne Tegninger, at Haandværkerne ikke kunne være tjente med dem, naar de skulle fortjene noget, og Forholdene have vist her saa stærkt som noget Sted, at det er Projekteringen, det er galt med. Her er det vel endog saa galt, at det maa ende saaledes, at vi i Virkeligheden ikke faa det, vi fra Begyndelsen af havde tænkt, vi skulde have. Men hvis man i Fjor var gaaet den Vej, som vi foreslog: at lade Arbejdet udbydes ved almindelig Licitation paa den Maade, som den højtærede Justitsminister kunde være kommen overens om med de Folk, han havde til sin Raadighed, er der ikke Tvivl om, at hvis Arkitekten ikke havde været dygtig nok, vilde vi forlængst have været klare over dette Forhold. Det er nemlig givet, at i det Øjeblik der bliver fremlagt Tegninger, skulle de bydende nok blive klare over, om disse Tegninger ere saaledes, at de med Sikkerhed kunne udregne deres Tilbud derefter. Dette er ikke sket, man er gaaet en hel anden Vej. Man har forfusket dette Stykke Arbejde fra Begyndelsen af, og det undrer mig derfor ikke, at det er kommet dertil, hvor det er. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister i sin Tale i Gaar forsøgte at komme uden om alle de brændende Spørgsmaal, at han ikke vilde ind paa Sagens Realitet, men udskyde det til senere Tider. Hvornaar disse senere Tider indtræde, det kan jeg ikke vide noget om, men jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, at han i Dag giver os al den Besked, han kan, om Nyborgfængselet og dets Tilstand i dette Øjeblik.

Marott: Den højtærede Justitsminister bekræftede i sin Tale i Gaar det væ-

sentlige af min Fremstilling af Affæren i Kerteminde. Ministeren havde en Indvending at gøre mod min Fremstilling. Han mente, jeg ikke havde Ret til at sammenstille Postekspedienten i Holstebro med Herredsfuldsmægtigen i Kerteminde. Det mener jeg nu, jeg havde Ret til. Postmanden i Holstebro tilbageholdt et Pengebrev med 300 Kr. i faa Dage. Det er oplyst, at det ikke var i svigagtig Hensigt, og det tilføjes, at det i Virkeligheden var for at dække over en andens Fejl. Herredsfuldsmægtigen i Kerteminde tilbageholdt omtrent 1,500 Kr. i 7—8 Aar. Jeg mener da, at der er en Lighed mellem de to Tilfælde, men der er tillige en paafaldende Forskel. Postmanden blev straks underkastet Varetægtsarrest og Forhør og fradømt sit Embede, skønt han er frikendt for at have begaaet Svig, Herredsfuldsmægtigen forblev uantastet i sit Embede og blev ikke en Gang suspenderet, medens Affæren stod paa. Det første Tilfælde skete paa et Postkontor, det andet paa et Retskontor, men det forekommer mig, at paa et Retskontor bør Retfærdigheden være mindst lige saa kraftig som paa et Postkontor.

Den højtærede Minister bekræftede overfor mig, at Statens Penge ere gaaede ind i Fuldmægtigens private Kassebeholdning paa Kerteminde Herredskontor, og at der ikke var ført en afsondret Embedskasse, ej heller nogen Kassebog, men den højtærede Minister udtalte sig ikke nærmere om, hvorledes han vilde betrygge Staten i saadanne Tilfælde i Fremtiden, men det forekommer mig, at Ministeren i Finansudvalget antydede, hvilke Former og Forskrifter han i saa Tilfælde vilde benytte i Fremtiden. Nu har imidlertid den ærede Ordfører understreget dette Krav, og jeg vil da haabe, at Resultatet af, at vi have fremdraget denne Affære fra Kerteminde, maa blive, at der hurtigst muligt vil blive givet nye Forskrifter for, hvorledes Kasseforholdene bør ordnes paa Herredskontorerne, og for, hvorledes Revisionen skal finde Sted. Det er af den Grund, vi have fremdraget denne Sag, og jeg haaber, at det maa blive Resultatet.

N. C. Christensen: Det er i Anledning af de Bevillinger, som findes under § 26 C. 5. 1. og 2, jeg ønsker at fremkomme med en Udtalelse. Det er Bevillinger dels til Erstatning for den Skade, der er forvoldt Hadsund-Broen ved Paa-sejling af Dampskibet „Chr. Gyllstorff“, dels til Anlæg af 5 Duc d'Alber til Sikring af Broen mod lignende Skade i Frem-